

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre... Fél évre... Negyed évre...

BOBB? fontos kérdés... anyos személyiség... a forgalomban... "chess"...

éres... 3. sz. a. rak... ilynemű czik...

angol, ana... mot, Csá... hong, —

gyar pezsa... a francia... ot, vala...

rói, Par... erial saji... ptói juh...

áva, Cuba... t (minden... naponta, gelve),

Zelmos... en.

tés. sági és ker... ényársaság... zetéssel dij... felvétele az... atározatván, ik ezen 50... összekötött... hogy ide... yukat élet... t és 50 ft... látva Csá... gató urhoz... er hó 10-ik... brájáig ad...

bizásából

Dezső... ző.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre... Fél évre... Negyed évre... Egyes szám 5 kr.

Sadi-Carnot.

Mikor 9 év előtt Mac-Mahon — csaknem a mostaniakhoz hasonló körülmények között — lemondott, Páris utcáin éppen hó esett. »Mi történt a Páris utcákon? kérdé a jó ex-elnök éppen a rendőrököt.

— Az utcákon, uram, sörrik a havat; egyéb semmi.

A jó öreg Mac Mahon! Nem tesszük fel róla, hogy leköszönését valami forradalomfélével akarta volna megbánatni nemzetével, de azt talán maga se bánta volna, ha hullámzó néptömegek énekeltek volna azt, a mit később Boulangernek találtak ki: hogy »Ő visszatért!« »O az, a ki nekünk kell!« Hijába — a hatalmas emberek mindig azt hiszik, hogy nélkülözhetetlenek és ki venni rossz néven Grévy urnak, hogy ő is ilyen nélkülözhetlennek véli magát! »Videant consules, nequid respublika detrimenti capiat!« — mondák hajdan a consuloznak, a mit Grévy, Franciaország leköszönő consula, a respublika használatára fordít le bucsu-üzenetében; óhajta, ugymond a jó öreg ur, »hogy a köztársaság ne károsodjék azon csapások által, melyek ellenem voltak irányozva s hogy diadalmasan kerüljön ki azon veszélyekből, melyeknek kiteszik.«

Nem csak egyes körülményekben hasonlít pedig a Grévy sorsa a Mac Mahonéhoz, hanem abban is, hogy leköszönésének nincs egyéb következménye, mint hogy utána — ugyancsak sörrik nek.

Sörrik a corrupezió szemetét és a Vilsoaok, Caffarelek, Andlank, Limousine asszonyok és a többi »emegetett« személyiségek egy rohannak a seprő elől, mint patkányok egy-egy tisztogatásnak alávetett régi épületből.

Grévy nagyon tévedett abban, hogy »ellen« irányzott csapásokról beszélhet. Itt, Magyarországon, a hol egy igazságos képviselőség választás megsemmisítése, egy igazságtalanul szerzett képviselői mandátum, egy okmány-hamisítás által mandátumhoz jutott miniszter, a kriminális dolgokat miniszterének bizalmasan elreferáló főispán, egy-egy kormány elnöke

mellett árvezeket ontó zsilip, árvapénzek és közvagyon hűtlen kezelése, a steyeri gyár részvényeseinek odadobott milliók, az országgyűlés által megszavazott költségvetés túllépése... nos, ezek nálunk a mindennapi látványok közé tartoznak. Páris (pedig ez ugyan elől szokott járni a látványosságokban) még nem szokta meg azt, a miben mi megelőztük; hogy t. i. kriminális elbánás alá tartozó, komisz dolgok politikai háttérű megalkuvások és palástolások által intézessenek el. Nem, erre a »Marsellaise«-ben nincsen szó, ha a »Gotterhalter«-ben van is. Grévynek bukni kellett, de nem azért, mert ő Grévy, hanem azért, mert a Grévy oldalán, mi alatt az öreg ur ebéd után való polgári szendergéseit végezte, hunczfutságokat követte el. Igaz, hogy nem ő követte el, de Franciaországban Augiástól azt követelik, hogy ugyan kitisztítsa az istállót és ha erre nem képes, őt is kisörrik a szeméttel együtt.

És ha Grévy bukásában szomorúan mellékes alak maga Grévy, az új elnök, Sadi-Carnot személye is mellékes volna, (igen egyszerű ember volt teljes életében), — ha nem lenne figyelemre méltó az az ok, a miért a francia respublika elnökévé megválasztották.

Olvasóink emlékezni fognak arra, hogy a midőn a képviselő-kamarában a Wilson-botrányt tárgyalták, Rouviér elnök megjegyezte, hogy az elnök veje már elődök egyikét is rákarta venni egy szédőlgő vállalat támogatására, de a miniszter ellenállott.

Ez az előd volt Sadi-Carnot. A képviselőház ovációval fogadta a kijelentést és mivel a régi elnököt egy bizonyos corruptív irányzat buktatta meg, a választás perczében eszébe jutott a köztársaságunk az a férfi, a ki ugyancorruptionnak diadalmasan ellenállott.

Ez a Sadi-Carnot megválasztásának és a Grévy bukásának együttes magyarázata. Ferry és Freycinet a becsület előtt hajlának meg, amidőn a Sadi-Carnot javára visszaléptek s a köztársaság jól érezte, hogy nem győződik, de erősbödik, a midőn erkölcsöknek és politikájának tisztaságára féltékeny. Nem volt ott köztársasági frakció, mikor a hazát veszélyben látták. Egy szívvel, lélek-

kel választották meg elnökül a becsületese embert, a ki később béke-nyilatkozattal kezdte meg működését. — A monarchisták is meghajlanak e nagyság előtt, a mint meghajlik Európa.

— Vagy csalódnak és most már az elnöki állás is lapda lesz a párt-szervedé-lyek hullámain? Es a monarchisták (a mint Cassagnac igéri) megtanulták, hogy kell ezentul nemcsak kormányt buktatni, de — elnököt is?

Nem hisszük. — Pasteur kapott két szavazatot az elnökségre. Ezen eselben kívánóok csak, hogy többen is gondoltak volna reá a francziák közül Pasteur ur tudományára.

Gáspár Imre.

— Országgyűlés. A képviselőház tegnap letárgyalta a bélyeg és illetéktörvény módosítására vonatkozó javaslatot. A vitában részt vettek Simonfay János, Wekerle Sándor, Dárday Sándor és Szivák Imre. Az 5. § árgyalásán azonban Kiss Albert adott be s később Horánszky Nándor egy módosítványt; igazított vita támadt.

Kiss Albert kijelenti, hogy miután az 1881 XXXIV. t. cz. 24. §-a az állami igazgatás alatt álló közalapokat és a tudományos egyesületek alapjait az illetékegyenérték alól mentesíti, az ő szes közoktatási, közművelődési és jótékonyági intézetek is megilleti e kedvezmény. E végből javasolja hogy: »Az 5. §-a pénzügyi bizottsághoz oly utasítással tétessek vissza, hogy az 1881: XXXIV. t. cz. 24. §-ának b) pontja az összes közoktatási, közművelődési és jótékonyági intézetek alapjaira is kiterjesszessék.« (Helyeslés a szelő-baloldalon.)

Tizsa Kálmán miniszterelnök ellene nyilatkozott a Kiss módosításának, Thaly K. pedig a támadt vita közbén kijelente, hogy a catasteri munkalatonkál mamelukok előnyben részesültek a többi ellenzék polgárság rovására. Thaly Kálmán erre concreit adatokat hozott fel, czélozva honti, pécsi, kecskeméti, pusztaszeri dolgokra. Ugron Gábor tüzetesen beszélt ezenkívül a Pallavicini uradalmi catasteri felvétele körül elkövetett visszaélésekről, meg is nevezve egyeseket, sőt tanukra is hivatkozva, mint kik a dolgokat biztosan tudják. Tizsa Kálmán kikelt azon modor ellen, melylyel az ellenzék támadásait intézi, mire Thaly közbeküldte, hogy ezt a modort bizony a miniszterelnöktől tanulták. Tizsa azt mondta, hogy soha, ellenzék korában ő nem gyanúsított senkit, sem egyest, sem pártot. Még több ily utána a miniszterelnök is adott be az 5. §-hoz egy módosítványt, mire Kiss Albert és Horánszky a maguk módosítványait vissza-vonták. A sokat vitatott §-t aztán e módosítványnyal fogadták el. A többi §§ ok kevés vi-

tát idéztek elő, csupán a 19. §-nál Unger Alajos adott be módosítványt, amit a miniszterelnök az egész ház helyeslése között elfogadott. S ezzel a javaslat tárgyalása véget ért.

— A Pulszkyak-ügye. A nemzeti muzeum és az országos képtár ügyében ülésező bizottság ténnap d. e. az országos képtár vizsgálta meg. Kitént az, hogy néhány könyvet a külföldön restaurálnak, de kicserélés nincsen. Azonban a képtárban nagy rendtelenségre akadt a bizottság. Katalogus Pulszky igazgató szerint éppen most készül, ugyanó alig pár hete kezdett a képeknek műtörténelmi korok szerint való csoportosításához s ezért szedetett le egész halmoz képet a II. emeleten is, és hogy a képet nem rakatta helyükre, oka az, mert közéjött Polonyi interpellatiója s ekkor rögtön beszüntette a munkát, nehogy az látszassék, mintha ő az interpellatió hatása alatt sietett volna rendet csinálni. A bizottság ezt tudomásul vette, de azért jelentést tesz a miniszternek, hogy a képtár kezelése körül nagyobb szigor szükséges, a képek pontosan számozandók s egy a képtár teljes állományát mindenki által ellenőrizhető és a közönséget tájékoztató catalogus szerkesztendő.

Ezzel a vizsgálatot a mai napra befjejezték.

Vizsgálat közben azonban egyik bizottsági tag azt indítványozta, hogy vizsgálják meg sorra a képtár összes képeit Elhatározták tehát, hogy a bizottság decz 6-án, kedd délelőtt ujból összeül s folytatni fogja gr. Eszterházy-képtár vizsgálatát. Ugyanakkor fogják megsemlélni a kézrajzok és metszetgyűjteményt is, a melyről tudvalevőleg a legtöbbet híresztelték. A bizottság csak ezután fogja megszerkeszteni a jelentést eljárásáról.

A vizsgálat delután 2 óraker ért véget.

— Belföldi hírek. A csákovai lövészegyesületet a király feloszlatta azért, mert Apponyi Albert grófnak — egy kortesutjához, az egyleti zászlóval, teljes felszereléssel kivonult. — A m. kir. belügy miniszter elrendelte, hogy Zala-Egerszeg rend. tan. várossal összeépült Óla kisközség a várossal egyesítessék. — A dohányjövők. A jövő évben, mint halljuk, számos új fajta szivar és cigaretták kerül eladásra. A cigarettáknak nálunk egészen új fajtaját fogja képezni az amerikai gyártmány, haavanna dohányból. Ezek között oly drága fajtajuk is lesznek, hogy egy cigarettára 15 kr.

— Külföldi hírek. Az Ausztria-Magyarország gyalgólétrejött kereskedelmi szerződést valószínűleg holnap írják alá. — A szerb király a skupstinát trónbeszéddel nyitotta meg; constatálja, hogy valamennyi hatalommal a legjobb viszonyok állanak fenn. — A német kormány legújabb törvényjavaslata nemcsak vámemeléssel terheli a gab-

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Vörösmarty Mihály. — Halálhíre a depr. kollegiumban, 1855-ben, — Írta: E. Kovács Gyula.

Nagy veszteség különösen a nemzetre nézve, hogy a mai kor, a mai ifjúság nem ismeri Vörösmarty Mihályt.

Azaz ismerheti nevét, talán egyik másik művéről vannak is homályos sejtélmek, feltétele hozzátéve; de nem tanulja, nem memorizálja, nem csing rajta forró előszertettel, s így nem nemesítheti szelleméből lelkét, tős — gyökeres magyarságából nem táplálhatja, nem izmosíthatja azt a nekünk oly nélkülözhetetlen nemzeti közérzetet, mely ezredéves életünk alatt, fajunknak, hazánkunk leghatalmasabb, sőt egyetlen fenntartója volt.

Nincs magyar költő, kinek irodalmi munkássága, élete, művei összeforrottabbak lennének a nemzet közelével, azon hosszú küzdelmes, de dicsőséggel teljes korszakok keresztül, melynek messze kiható vívmányai létrehozásában Vörösmarty dus ifjúsága, kitermett — férfiasága lángerejét égette.

Nem veszem ki Arany Jánost, de sőt még a minden magyar kedélyen oly mindent elborító hatalommal, méltán uralkodó Petőfit sem.

Ki vakmerőnek tetsző állításom igaz voltában kételkedik: — olvassa egyidejűleg mind a három lángelme műveit, kombinálja hazánk akkori viszonyaival s lehetetlen meg nem győződnie, hogy a magyar nemzet legnemesitibb költője: Vörösmarty.

Ezt egy rövid tárczában kézzelfoghatólag kimutaini: képtelenség — Ily meddő erőlködésre vállalkozni ez alkalommal nem is czélom.

De ha színész nem volnék, ha eróm engedné és időm, roppant gyönyörűséggel tudnám kipótolni irodalmunk — hivatott műbiráinak ez értelemben elkövetett káros mulasztásait.

És e vágyam mindannyiszor megújul, valahányszor — mint e napokban is — szűlleti évfordulójának d i s z e l o a d á s a kalmából valamelyik műdarabjával foglal kozom.

Megújulnak ilyenkor életemnek sok kedves nappjai, órája, pillanatjai melyekben a nagy költő iránti lelkesedések, vagy művei hatá-ások jeleit, tanubizonyosságait magamban vagy másokon közvetlen tapasztalatból szemlelhetni módom nyílt.

Ilyen meg-megújuló töredeke, emlékek édes élvezete s nem komoly tanulmányirásí viszkoteg mozgatja lelkem- s kezemet ez órában is, mikor tollamat ez igénytelen sorok írására emeltem.

Ezernyolczszáz ötvenöt november 20 — 21-ike lehetett. Sötét, ködös, unalmas késő őszi delután künm ácsorogtam a debreczeni kollegiumnak, a bennlakó ifjúság számára rendeltetett régi megviselett emeleten, vagyis az emeleti tornácán. Oda támaszkodtam a tornác-ablaka szélehez. Hallgattam néztem az örök unalmu széles nehéz csöppeket, hogy oldják, erjesztik sárrá a kedves, ismerős udvar már a nélkül is nedves, nyirkos talaját, boldog, önfeléd játékaink színteret. A különben mindig oly zajos kettős udvaron szokatlan csendesseg uralkodott. — Csak elvétve húzódtat el előttem egy-egy bus diák, vagy egy elkésett csatagos pulus.

A sokszor templomi énekekől vagy ujonnan érkezett szép alföldi nótáktól zengő diák-szobák oly némák, oly kihaltak voltak, mintha lakói már rég legáció vagy vakációba távoztak volna.

Azt hittem gondolkozom... pedig csak úgy... voltam mint az ablakfal, melyhez támaszkodtam.

Egyszerre az utczáról a főépület át járóján nagy robajjal szalad be valaki. A mint az udvarra ér — megáll, szétnéz — nem lát senkit mondani akar valamit de látva hogy nincs körülötte senki, neki fog ujból a szaladásnak.

Felrobbog a széles fagrádicsom, s fuldokolva bekiált az első ajtón „Meghalt Vörösmarty!“ Rohan a másik, harmadik, negyedik az ajtóhoz — rohan sorba az egymás mellett fekvő szobák lakóira, s lélekszakadva, rájuk ordítgatja az iszonyatos hírt, természetesen bizton tudja, hogy arról senkinek sincs meg sejtelme sem a bagjok várában; remült arcán meg természetesebben teljes büszkelkedésével azon virtuszérzetnek, hogy ez országra szóló gyszáhr éppen ő általa — Dede Lajos által, jut a mi nyomorult feleinkhez.

Általa ki különben a költők életével, halálával, műveivel vajmi keveset törődött.

Vége megfogom, megragadom a nemesen dühöngőt. „Megállj már nó! Ne bolondulj! Igaz-e a mit mondasz? Kitaláltad? Tudod is te ki volt Vörösmarty!“

„A professorok beszélnek, a kollegium előtt Szegedi, Tüdös, Lugossy. Tizzenkilenczediken halt meg (Persze még akkor villany nem ért Debreczenre.) — Ma van a temetés Pesten!“

Ha jól emlékszem volt vagy 36—40 szoba abban a régi épületben; az ugynevezett kunyhósoron is volt 13. Amabban né-

gyen öten is laktunk együtt, emebben ketten-ketten laktak a másod, harmad, negyedéves theologusok.

A lesújtóan meglepő hír hallatára minden elő jény künn volt a tornácban, még a mendikások az ugynevezett dárások (a Caesar „hastati“ja után elnevezett szegény tanulóik, kik szolgálattal tartották fen magukat) még azok is közénk furakodtak és velünk együtt szörnyűködtek. Huzakodtunk, gomolyogtunk, zugtunk míg végre kibeszélve, kicsodálkozva, kifújva magunkat, nagy szomorán szobáinkba széledtünk. Szobám ablakán lenéztem a kunyhósorra annak lakói — a diákság arisztokrácia is éppen úgy mormolt, háborgott, tanakodott, mint mi fenn a demokrata tornácban.

Vörösmarty meghalt... Persze azt a mai ifjúság el sem képzelheti mi volt akkor a nemzethek egy poéta. Hát meg éppen Vörösmarty. Ezernyolczszáz ötvenötben az elnyomatás, az elcsüggedés — a közlevertség setét, kietlen napjaiban egy olyan vizsgálat geniusz. A ki a „Szózatot“ írta. A ki a „Vén cigányt“ bugta bétségeesett véreinek. Kiről köztudalomban elt az áhitat keltő meggyőződés, hogy csontokból való csont, husunkból való hus: a kit halálra kerestek tűz láng lelkesedéséért, elragadó, nemzeties irányu munkásságát — küzdelmeiért.

Oh felséges sorsa egy halandónak! Imádszterű szeretettel sugároltani körül egy verbe fejtott ország törhetetlen lelkeből. Ezen, tudni, — mert azt neki lehetetlen volt nem éreznie, nem tudnia — hogy az ő nevének kiejtése minden igaz honfi előtt egy értelmű volt az imádsággal. Nem lehet tehát csodálni, hogy halálának híre, mint gyszálep csodálta, hogy halálának híre, mint gyszálep borította be lelkiületét annak a kollegiumi if-

nanemüket, de egyidejűleg adminisztratív uton meg is szüntette az addig érvényben állott gabonavámokat s azok helyett a javaslatba hozott magasabb vámjüket léptette életbe.

Az új elnökök.

Sadi-Carnot a kamara mérsékelt köztársaságbeli tagjai közé tartozott. Jules Grévyvel szoros baráti viszonyban állt s a Freycinet-minisztériumába is az ő kivánsága folytán került.

Sadi-Carnot nem tartozott azok sorába, a kik a parlamentben döntő szereppel bírnak; szónoklata soha sem más, mint a tények egyszerű fejtegetése, melyeket nem valami túlerős hangon ad elő.

Nov. 5-én történt, hogy Rouvier min. Cuneo d'Ornano ellenében — a következőket mondta:

"A miniszterek elhatározásaikban teljesen szabadok, a köztársaság elnöke sem adhat nekik semmiféle parancsot, csakis tanácsot, még kevésbé tehát valamelyik képviselő, bármily magas állású legyen is az."

E vitára az szolgálatot alkalmat, hogy a kamarában az a vádemeltet, hogy Wilson Dreyfuss bankárnak (kivel Wilsonnak összeköttetései voltak, mert Grévy e ház ügyvédje volt, mielőtt elnök lett) restituáltatta azokat az adókat és illetékeket, melyeket a bankár a Peruval kötött Guano-szerződés alkalmával a francia állam kincstárába fizetett."

E jelenetet a „Temps” akkoriban a következőképen írta le: „Egyszerre Sadi-Carnot-ot illetőleg a tetszés és rokonszenvnek oly manifestációja állott be, mely bizonyos, tekintetben emlékeztetve hozta az emlékeztetést a Gambiai, mely tíz év előtt Gambetta által üdvözölt, mikor nyílt ülésben Thiers-t, mint Franciaország területének megszabadítottját ünnepelte.

A Rouvier minisztérium egyelőre megmarad hivatalában. Párisban a rend teljes; örülnek azon, hogy nagyobb zavargásra nem került a dolog.

Decz. 4-én a congressus ülése után a senatus és a kamara elnökei tisztelegtek Sadi-Carnotnál, ki szerencsekívánataikra következőleg válaszolt: „Szívem mélyből mondom köszönetet szerencsekívánataikért és irányomban való érzelmeik kifejezéséért.

Értést óhajta. Szívemből kívánom, hogy e nagy nap emléke mindenki szívében megmaradjon, mely azt jelenti, hogy Franciaország képviselői meg tudnak egyezni Együttműködésük biztosíthatják és biztosítani is fogják az alkotmányt és az oly kormány rendszeres működését, mely állandó jellegű, tevékeny és képes a nemzetet mindazon jótéteményekben részesíteni, melyeket az ország a köztársaságtól elvár és képes megővni az országban a szabadságot és a nemzet méltóságát kifelé irányra jutni.

Sadi-Carnot délután foglalta el az elyséi palotát és fogadta Grévy, valamint más politikai személyiségek, köztük Peytralnak, a költségvetési bizottság elnökének látogatását. Sadi-Carnot tudatáért a szándékát, hogy közvetlenül az új kabinet megalakítása után egy havi indemnyit megszavazását kéri és az ülészatot, tekintettel a küszöbön álló senatusi választásokra, január 15-ig bezárni fogja.

Párisban teljes nyugalom uralkodott. A vidékről érkezett táviratok szintén általános meglepődést constatálnak. Grévyvel az új elnök látogatást tett. Páris, decz. 5. A miniszterek tegnap este nyújtották át az új elnöknek lemondásukat. Sadi Carnot felkérte a minisztereket, hogy az ügyeket egyelőre vezessék tovább. Köszönetet mondott hazafias odaadásukért.

A szenatorokat választó polgárok választásánál tegnap 30 megyében többnyire a köztársasági párt győzött.

Bécsből jelentik, hogy Kálnoky Gusztáv gróf külügyminiszter a francia zászlóval eredményéről igen meglepődötten nyilatkozott.

Németország és Oroszország nagykövetei a külügyminiszter előtt kormányuk örömeinek adtak kifejezést a válság szerencsés megoldása felett.

Érdekes dolgok.

Fővárosi levelek.

Budapest, decz. 5.

A Pulszky-ügy dominálja a helyzetet.

Van-e bűnös, ki a bűnös? És mi a bűnös? Tolvaj-e vagy rágalmozó? Ezek a kérdések foglalkoztatják az ellenzékét.

Ház folyosóján a hangulat most már nem oly nyomott. Vicceket is faragnak az esetből. Követek cseréltek volna ki Pulszky nagy szabadon? — Mondja a többi közt Meszlényi Lajos, a folyosó nagy szójátszója — „nem csoda” — folytatja — „hiszen s z a b a d k ö m ü v e s!”

Udaérkezik Beöthy Aldsi az esetről beszélgető képviselő csoporthoz s komoly arccal újságolja: Igazak a hírek, a muzeumban nem maradt más, csak a Pulszky orra, s most ott zavarban vannak, nem tudják, hol helyezték el, a plasztikai tárban, a természetrajzi osztályban-e vagy a régiségtárban? — Igaz-e, hogy az öreg Pulszky inzultálta a „Pesti Hirlap” tudósítóját? — hangzik egy-más csoportban, hogy ez a válasz hangozék rá: „dehogyan inzultálta, — cikket adott át a Caffarel-Wilson botrányról.”

Egy Pulszkyt magasztaló csoportban mondják, hogy oly nagy ember Pulszky, hogyha nálunk köztársaság lenne, az elnök nem is lehetne más, mint Pulszky Ferencz. — „Halkalmas veje nincs is, de helyette fia van hozzá” — mondja rá egy közbeszó.

nyult s azt a félhivatalos „Nemzet” is mondta előre.

Pulszky Károlynak már az Eszterházy-keptár igazgatóságának elfoglalása előtt volt e miatt akkor sokat emlegetett „affaireje” nem mással, mint Csernátónyval, az „Ellenőr” szerkesztőjével. Az „Ellenőr”-ben egy Farkas János aláírású „levél a szerkesztőhöz” keményen kikelt az ellen, hogy Pulszky Károlyt nevezzék ki az országos képtár igazgatójának. Az „Ellenőr” következő számában bizonyos Bárány János kelt Pulszky Károly védelmére, azt írva, hogy igaz ugyan, hogy ilyen meg olyan ember az a Pulszky Károly, de hát azért nem kell a dologt így meg úgy felfogni stb. és bárányképpel még jobban eláztatta. A Farkas és a Bárány hosszabb polemijának következtése az volt, hogy Pulszky Károly szándékolt kinevezése nem következett be, csak két év múlva. Ne játszunk mi az „Ellenőr” se Bárányának se Farkasának szerepét, hanem várjuk be a történéseket.

Mindezt az apa, mind a fia (a fia apjánt vállalt jótállásokért is) el vannak adósodva, így tehát sem lelkiismeretes gond, sem anyagi garancia nem teszi alkalmassá az általuk elfoglalt állásra. Talán a vő, illetőleg sógor Hampel más helyzetben van. Ez igazgatja a régiségért. Sógorság, komaság azonban nem biztos ellenőrség. Példá rá — Grévy.

Ma megjelent a házban Pulszky Ágost képviselő is, a ki az utóbbi napokban nem volt ott látható. „Bár csak tudna a Károly egy Dürer rajtot hamisítani!” — így szólta a folyosón — „én szeretném, mert akkor ő lenne Európa legelső festője.”

A ház folyosóján a hangulat most már nem oly nyomott. Vicceket is faragnak az esetből. Követek cseréltek volna ki Pulszky nagy szabadon? — Mondja a többi közt Meszlényi Lajos, a folyosó nagy szójátszója — „nem csoda” — folytatja — „hiszen s z a b a d k ö m ü v e s!”

Udaérkezik Beöthy Aldsi az esetről beszélgető képviselő csoporthoz s komoly arccal újságolja: Igazak a hírek, a muzeumban nem maradt más, csak a Pulszky orra, s most ott zavarban vannak, nem tudják, hol helyezték el, a plasztikai tárban, a természetrajzi osztályban-e vagy a régiségtárban? — Igaz-e, hogy az öreg Pulszky inzultálta a „Pesti Hirlap” tudósítóját? — hangzik egy-más csoportban, hogy ez a válasz hangozék rá: „dehogyan inzultálta, — cikket adott át a Caffarel-Wilson botrányról.”

Egy Pulszkyt magasztaló csoportban mondják, hogy oly nagy ember Pulszky, hogyha nálunk köztársaság lenne, az elnök nem is lehetne más, mint Pulszky Ferencz. — „Halkalmas veje nincs is, de helyette fia van hozzá” — mondja rá egy közbeszó.

A Pulszky-ügy nyomában keletkező jó és rossz viccek mutatják, hogy ez az ügy sokáig nem fog megmaradni a botrányok reportóirján.

A Keglevich botrány kétségtelenül tud fogja élni.

Mire e sorok napvilágot látnak, gr. Keglevich, a nemzeti színház és opera hírhedt intendánsa megbukott, a táviról is megvihette Orczy miniszter feleletét Fenyvessy Ferencz interpellációjára. Én köve hiszem, hogy azon okok között, a melyek miatt a kormány Keglevich István gróf intendánsát már rég el nem ejtette, elmondandó Orczy miniszter azt az igazi okot is, hogy Keglevich nem volt oly könnyen elbocsátható, mert a magyar kormánynál hatalmasabb befolyás nem engedte. Az ugyan nem áll, hogy Keglevichet a sajtó és a közvélemény ellenzése dacára az udvarnak tett olyan szolgálatok tartották volna hivatalában, mint a minővel annak idején Thaisz Elek a hírhedt rendőrkapitány dicsekedett s e dicsekedés segítségével az „udvari szállító” címrel tartotta fenn magát a közvélemény által nem kevésbé ostromolt állásában, de az igaz, hogy Keglevichet a magyar kormánynál hatalmasabb körök egykönnyen bukni nem engedték. Keglevich István gróf a mostoha fia Falkenhayn osztrák miniszternek. — Özvegy édes anyja az Ausztriában rendkívül nagy befolyású Falkenhayn grófhöz, a mostani osztrák földmívelési miniszterhez ment nőül. A másik hatalmas támazsa Keglevich intendánsnak nem volt más — mint a b u d a i Commandirender General, Pejacevich gróf. Ez szomorúan jellemző alkotmányunkra és közjogi állásunkra, de tényleg így van Habár a hadtest rendszer behozatala óta a budai Commandirender General többé nem országos főhadparancsnok, hanem czime szerint csakis a negyedik a budapesti hadtest parancsnoka, mégis Bécsben még olyan elesék a reminiscenciák arra az időre, a midőn a budai főhadparancsnok egyszersmind Magyarország polgári kormányzója is volt, hogy a budapesti hadparancsnokkal a felelős magyar kormány háta mögött még mindig végeztenek politikai missziókat. Pejacevich Miklós grófnak, a király gyermekkori barátjának, akinek most is „pertu” szabad szólni a felséghez különben vannak politikai missziói.

Tisza azonban tudott magán segíteni. — Elcsapni Keglevicset nem lehetett, hát kelepcebe csalta. Megjelöltette Keglevics által azt az összeget, a melyen alul nem igazgathatná a színházakat. Keglevich intendáns lépre ment és mondott ilyen számot. Tisza ekkor töröltetett meg 39,000 forintot a pénzügyi bizottság által és Keglevics meg lett fogva a saját kelepeczéjében — leköszönt.

A lapok (éppen azok, a melyek leghevesebben támadták a nemes gróft) bucsuztató-ukba vegyitenek egy két rokonszenves szót is.

HELVI HIREK.

* Gróf Dégenfeld József főispánról mintegy két hete irtuk, hogy ő van kiszemelve egy megüritülő magasabb belügymi-

buszának, mely édes otthonja családi tűzhelyéről a sokszor sirásig sanyargatott szülek karjaiból forró hazafiságot, kitörölhetlen sebek égő emlékeit hozta magával az iskolá zordon falai közé. De meg professzoraink is magyarok voltak.

Es ő most meghalt... Hogy ki miképpen szőtte-fonta gondolatait a busz téma fölötti; kinek-kinek meddig borongott lelken a bánatos megilletődés: nem tudom. En K ö l c s e y szavaival élve: „Saját érzelmeimben vonultam össze, Levettem magam szegényes dikó-mra köznyelven — Sz a l m a á g y o m r a. Pedig a költő később halt meg, mint a hir regélte.

REJTELMEK.

— Regény —

Írta: SZALATHNAY LÁSZLÓ. 5.

A bucsufalvi urak.

A nagyon tisztelt „kecskek” vedéglős ur éjjeli kosztumban hajlogva nyitá ki mind a két ajtót, míg a bájajában elvirult kedves élete párja igyekezett az „uri teremben” kellő világságot gyújtani.

Egy percz alatt tele volt az asztal boros üveggel, melyek közt ugyan csupa tévedésből nehény üres is megakadt, de hát ez ugy sem volt nagy baj, mert Dezős ur virágos kedves megkezdé az üvegeket a falhoz verni, mit a társaság többi tagja hűségesen folytatott, „kecskek” ur magas öröme, ki három krétát is tartott kezében.

Gyönyörűen megviradt, mikor észre vették, hogy nekünk még most is „másnap” van.

Minthogy pedig „kecskek” uram birt oly életfilosófiával, hogy borunkat (nem akarta,

hogy a vegytéssel mi bajlódjunk) — tisztességesen vizelte, viradatra kezdtük érezni, hogy a jó kedv is eiszállt az éj sötét leplevel.

Felületes bucsut véve, ki ki nyugalomra indult.

En magam is a gőzölgő fejhez nagyon kellemes reggeli levegő gyalog indultam meg haza fele, mely mint egy félóra óta volt Bucsufalvához.

Elmerülve az éj nyughatatlanságain mérnöki léptekkel haladtam az arnyas uton, midőn merengésemből sebes kocsirobaj riasztott fel.

Két igen szép lótló vont könnyű uri kocsit jött sebes nyargalva felém, s láttam, hogy a lovakat hajtó fiatal ur nem képes a neki vadult állatokat feltartani, s azok feket vesztve ragadják a kocsit.

Az éjjeli mulatságból még most is eléggé hangolva, botomat felemelve, a megriadt lovak felé hadonáztam, minek az a szerencsés következtése lett, hogy a lovak felreugorva az árokba boriták gazdájukat, s itt a szétszakadt szerszámba keveredve megakadtak.

Ur és kocsis sárosan, de minden sérülés nélkül keltek fel.

En segélyre siettem. A fiatal ember kacagva nyujtá kezét, mely meglehetősen sáros volt s monda: — Készönöm uram, hogy felborított.

— Szívesen! — mondam zavartan, — de ezt épen nem akartam.

— Sebaj uram, csakhogy nyakunk nem tört, de ha ön nem nem áll megvárhatnék esikőim elebe, ez is megtörténhetett volna. En uram, Lengyel Endre vagyok Kófa uról, s szabad tudnom kinek köszönhetem a segítséget?

Megmondtam nevem, s szívélyesen szoritánk kezét.

Körülnéztük a kocsit, s lovakat. A lovaknak ugyan nem lett baja, de a szerszám s a kocsi használhatlan állapotba jutott.

— Mi a csudát csináltuk most ez ösmertlen helyen? — kérdi kissé megütődve az ifju.

— Könnyen segítünk a bajon uram, — mondam, — ha ön szerencsétlen s becses látogatásával megisztelné, ugy beszélünk gyalog, ugy is előttünk van a falu, hol lakom, s a kocsit kiküldünk.

— Nagyon lekötélvez szíveségével, — monda az ifju, — s örömmel fogadom el.

A lovakat s kocsit a kocsis felügyeletére biztuk, mi pedig megindultunk lakásomra.

Az uton beszélgetve, e csinos fiatal emberben egy ritka műveltségű, élénk egyént ösmertem fel, s mire hazaértünk, már csaknem régi barátoknak hittük egymást.

A kocsit s lovakért kiküldtem, s midőn a megromlott kis kocsit, a mestérével meg néztem, ez kijelenté, hogy két nap kell a helyreállítására.

Örömmel ragadtam meg az alkalmat, hogy vendégszeretemet felajánljam. Lengyel Endre elfogadta.

Elbeszélte, hogy ő Kófaluról ment x-re akart menni nagy bányát Zsolnai Sándort meglátogatni, a mit ugyan így is megtesz, mihelyt tovább mehet.

A két napot a legkedélyesebben töltök el, s midőn tovább mehettem, mint igazi barátok váltunk el, s én megígertem, hogy mihelyt tehetem meglátogatom, bár Kófalu tisz tességes távolban volt.

Magamra maradvá, gondolkodtam a törtéteken; s ezen új ösmertéseimnek, habár akaratlanul is a bucsufalviak voltak okozói,

én magamban köszönetet mondtam nekik, hogy egy ellumpolt éjszakával ily kedves barátot szerezték nekem, mert ha a véletlen nem hozza a bucsui elmékedést s a „sete” cigányt soha sem ösmertem volna meg Lengyel Endrét, s akkor kedves olvasóim, soha nem olvasták volna regényemet.

Ezért érdemelték meg a jó bucsufalvi urak, hogy róluk is megemlékezem.

Lengyel Endre s a vele töltött két nap még soká volt emlékeimben, s megígért látogatásomon is gondoskodtam de mindég maradt.

Hiába, ember tervez, Isten végez.

II.

Egy sebhely története

Lengyel Endrével történt megösmertkedésem óta csaknem két év eltelt már el, többször volt eszemben, s mindig jól emlékeztem a kedélyes ifjura.

Személyes ügyeim több időre Pestre kenyszerítének körülbelül 10—12 napot volt szándékomból ott tölteni.

Kellemes téli idő volt, a főváros utcái telve voltak a járó-kelőkkel, kiknek egyrészt a megélhetés, a kenyérkereset, más részét pedig a semmittevés és szép idő kenyszerített és csalt az utcákra.

Miután dolgom nekem sem volt, megunva már a vendégői egyhanguságot, én is belekeveredtem a sétálók tömekegbe, s végig menve a váci és Dorotya-utcán, gyönyörködtem a hölgyvilág bizarnál-bizarrabb felszerelésekben. Kimentem a Dunapartra, s majd a lánczvid vonzott magához, hogy arról tekintve végig a jéggel fedett Dunán.

(Folyt. köv.)

niszter stünket... jelől... dans... folyosó... pesti or... vel Bé... kár biz... Benicz... mini... rá D... Deb... meg y... tik k... trator... A... elvél... emle... letetik... m á g... Debrec... egy sz... alispán... megyé... esen. B... ben, h... field J... nevez... szönne... testvér... *... lésen t... fog bef... szál-ás... Közigaz... sel. és... sel. A... dók be... detmény... *... utczák... gázert... világitás... tehát 18... társulat... *... népszim... nem töl... tömve v... üresen... öszszev... érdeme... biróné... örmester... Mindkett... dalaiért... mint hús... tatott be... szani J... G u l y... mint K... rök biró... tenánk... tatása, t... is hang... Hol... Mar g... és kedve... receni s... V á c z... asszony... elutazott... hogy a... küld Föl... napjára... v o z l... sz i n t... e k i t... Hadai csü... a nagyér... vassuk, l... „Villám”... z e l e... virág” c... nek elő... turánál s... Czélia fo... „Wilmere... fellepte).... peben H... (Hadai j... ur keser... szimü... *... történt n... u nőnél... ref. vall... két szült... meket be... szete-en... tön észre... Miután a... ba szállit... bevitték... *... kat Dr... főispáni... rendőrk... az ismer... vözöltek... *... választm... gati bi... közgyüle...

TICHO BERNHARD áruháza Mustra és árjegyzék bérmentve és ingyen küldetik

Brünn, Krautmarkt 18. szám, saját házában, utánvétellel küld:

Brünni szövet, maradék, tiszta gyapjúból, 3 10 m. hosszú, egy teljes öltözetre 5 ft.	Felöltő-szövet, maradék tiszta gyapjúból 2 10 m. hosszú, egy teljes öltözetre 8 f. 50 kr.	Tiz méter TERNO VELOURE, tiszt. gyapjúból, 60 cm. széles, minden divatos színben 4 ft.	Tiz méter Ruhaszövet, 60 cm. széles, egy teljes öltözetre, 2 ft. 50 kr.	Egy darab rumburgi OXFORD, mosható, jó minőségű, 29 rőf teljesen, 4 ft. 50 kr.	Egy darab ZEPHIR, a legjobb és legmodernebb férfi ingeknek és ruháknak, teljes 30 rőf 6.50
Palmerston maradék 2.10 méter, egy teljes téli öltözék-re 5.50.	MANDARIN, maradék tiszta gyapjúból 2.10 méter hosszú, egy teljes téli ruhára 9 ft.	Tiz méter NŐI KENDŐ, tiszt. gyapjúból minden divatos színben 8 színt.	Tiz méter BARCHEUT-ruha, mosható, pompás mustra, 60 cm. széles 3 forint 50 kr.	Egy darab Házi vászon, 29 rőf 4.50 30 rőf 5.50	Egy darab Kingwebe, 3/4 széles, teljes 0 rőf 6 ft 50 kr.
Steien LODEN, maradék 2.25 méter, egy teljes vadász ruhára 5 ft.	Tiz méter KALMUK, divatos, mosható, 60 cm. széles 2 f. 70 kr.	Tiz méter VALERIA-FLANELL, mosható, félgyapjú 60 cm. széles 4 ft.	Egy DARAB Chiffon, Nr. C, teljes 30 rőf, 5.30. Nr. CC legjobb minőség 6.30.	Egy darab Kanavász, 3/4 széles, 30 rőf, lila 4 ft 80 kr. 30 rőf, lila, veres 6 f.	Egy darab TELKENDŐ, 3/4 hosszú, tiszta gyapjúból 2. frt.
Urú ingek, fehér vagy színes, I. 1 frt. 80 kr. II. 1 frt 20 kr.	Női ingek, chiffonból, stikkelve 3 db. 2 frt. 50 kr.	Tiz méter Nigger-Loden tiszt. gyapjúból, legújabb özl és téli ruhára 5 frt. 50 kr.	Egy Jutafüggöny, török mustra tömött. 2. 30.	NŐI JUH-GYAPJU Jacke (Jersey) minden színben, szépen illő 2 frt.	Egy Double-Velour-kendő 3/4 hosszú, tiszta gyapjúból 4 ft 50 k.
Tiz tizenkét méter hollandi Szőnyeg-takarók, igen tartós, különféle mintákban 3 ft 60 kr.	Egy rips- GARNITUR all 2 ágytakaróból és 1 asztalterítőtől 4 frt. 50 kr.	Egy JUTTA-GARNITUR, all 2 ágy terítőtől és 1 asztalterítőtől 3 frt 50 kr.			

90
419.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat

ÁRJEGYZÉKE
helyben kötelezettség nélkül és a f. é. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s. f. évi június 1-én életbe lépett elődái, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt 100 kiló.

AB. Asztali dara nagy és apró szemű	15.80
C. Szinte közepeszerű	14.80
O. Királyliszt	15.20
1. Lángliszt	14.80
2. Montliszt	14.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14. —
4. 2-od	13.60
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.20
6. Szinte 2-od	12.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső	11.60
8. Szinte 2-od	10.60
8 1/2. Barna 1-ső	9.40
8 3/4. Szinte 2-od	7.40
9. Lángliszt	7.00
10. Veres liszt	5.00
11. Finom korpa zsákkal	50, 3 40
12. Durva korpa zsákkal	50 kg 3 —

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-től engedmény a fennemlített egyezmény folyóan június 1-től fogva szintén beszünttetett.
Debreczen, 1887. szept. 4.

Singerstrasse 15
zu
gold Reichsapfel

PSERHOFER J.-féle Gyógyszertár Bécshen

vértisztító labdacscok

ezelőtt egyetemes labdacscok neve alatt: ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a labdacscok csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacscok számtalanszor és legrövidebb idő alatt teljes felgyógyulást eredményeztek, 1 doboz 15 labdacscsal 20 kr. 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentellen utánvét mellett megküldéssel 1 frt 10 kr. A pénz előleges beküldés mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tekercs labdacsc 1 frt 25 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 20 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (1 tekercsnél kevesebb nem küldetik szét.) Számtalan levél érkezett, melyek irói hálát mondanak a labdacscokról, melyeknek a legkülönfélébb és legnyosabb betegségeiben egészségük helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább ajánlja.

A számtalan köszönőiratok közül idemlékelve közlünk néhányat:

Leongang, 1883. május 15-én.
Mélyen tisztelt uram! Az ön labdacscái valóban csodabájak, ezek nem olyanok, mint sok más magasztalt szer, hanem ezek valóban csaknem minden ellen segítenek.

A bűsvétör megrendelt labdacscokból a legnagyobb részt bérmentes, ismerőseim között osztottam szét, s valamennyinek használt, még a magas koru s különböző bajok betegségeitől megátogatott egyéneknek is, általuk ba mindjárt nem is teljes egészséget, de minden esetre jelentékeny javulást értek el s tovább akarják használni. Felkértem azért, sziveskedjék ismét öt tekercset küldeni. Fogadja töllem s mindnyájunktól, kik elég szerencsések voltak egészségünkért az ön labdacscái által ismét visszanyerhetni, legálásabb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Béga-Szt.-György, 1882 február 16.
Tisztelt uram! Nem fejezhetem eléggé ki forró köszönetemet az ön labdacscáért, mert Isten segédemet után, nóm, ki már évek óta miserében szenvedett, egyedül csak az ön vértisztító labdacscái által lón abból kigyógyítva, s habár még most is béba-korba be kell neki azokból néhányat vennie egészsége mindazáltal már mégis annyira helyre van állítva, hogy teljes tisztasággal képes dolgait elvégezni. — Kérem, sziveskedjék ezen köszönetnyilvánítomat a szanvdó emberiség javára felhasználni, s kérem egyttal ismét 3 tekercs labdacscnak s két db. kínai szappannak megküldését. Kiváló mély tisztelettel

Novák Alajos, főkertész.

Tekintetes ur! Előre bocsátva azt, miszerint valószínűleg valamennyi gyógyszer hasonló jóssággal bír, az ön híres fagybalsamával, mely családomban több idült fagydagagnak gyorsan véget vetett, daczára valamennyi ugynevezett egyetemes szer iránti bizalmatlanságomnak, elhatároztam magamat az ön vértisztító labdacscáihoz folyamodni, hogy ezen apró golyóbisok segélyével megostromoljam rég idő óta tartott aranyeres bántalmamat. Egyáltalában nem reteleim önnök bavaláni, miszerint régi bajom négy heti használat után teljes tökéletesen megszűnt, és én ezen labdacscokat ismerőseim körében a legbüszöbben ajánlom. Az ellen nincs egyáltalában semmi ellenvetésem, ha ön ezen sorimat, — jöllehet névalírás nélkül — nyilvánosság ele öhajja bocsátani.

Bécs, 1881. február 20. Mély tisztelettel C. v. T.

Fagy-balszam dr. Romerhansentól, egy üveg 2.50., fél üveg 1.50.
Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Tannochnin-hajkenőcs, Pserrhofer J.-tól évek óta orvosok és laikusok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismerve. 1 csinosan kiállított nagy szelencze 2 frt.

Egyetemes tapasz, Stendel tanártól vágott és szurt sebek, mérges kelevények és a láb régi, időszakonkint felnyíló kelesei, sebes és gyuladósos mell és hasonló bajok ellen jónak bizonyult. Egy téglgy 60 kr. bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, Bullrich A. W.-tól kitűnő háziszer megzavart emésztés minden következményei, ugy mint fejfájás, szédülés, gyomorgörccs, gyomorherv, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ferencz-pálinka, 1 palack 60 kr.

Fagy-balszam dr. Romerhansentól, egy üveg 2.50., fél üveg 1.50.
Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Tannochnin-hajkenőcs, Pserrhofer J.-tól évek óta orvosok és laikusok által valamennyi hajnövesztő szer között a legjobbnak elismerve. 1 csinosan kiállított nagy szelencze 2 frt.

Egyetemes tapasz, Stendel tanártól vágott és szurt sebek, mérges kelevények és a láb régi, időszakonkint felnyíló kelesei, sebes és gyuladósos mell és hasonló bajok ellen jónak bizonyult. Egy téglgy 60 kr. bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, Bullrich A. W.-tól kitűnő háziszer megzavart emésztés minden következményei, ugy mint fejfájás, szédülés, gyomorgörccs, gyomorherv, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ferencz-pálinka, 1 palack 60 kr.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdettet bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden esetleg rakárón nem levő czikk kívánatra pontosan s legújanyosabban beszereztetik.

Postai küldemények az összeg beküldése oagy utánvétellel mellett, a leggyorsabban eszközöltenek.

A pénz előleges beküldése mellett (legcsélszerűbben postautalvány mellett) a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél.

A legelső sorolt specialitás kapható Budapesten Török József gyógyszerártdában király-utca 12.

Eddig felülmulhatlan.

MAAGER W.
cs. kir. valódi, tisztított

CSUKAMAJ-OLAJ
MAAGAR VILMOSTÓL, Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és könnyen emészthetősége miatt gyermekek számára is különösen ajánlva és rendelve — mint legtisztább, legjobb, legtermészetesebb és leghatásosabbnak elismert szer: mell- és tüdőbajokban, görvály, velés, daganat, borküteg, mandula-betegségek, gyengesség ellen. Üvegeje 1 frt. Kapható a gyári raktárban, Bécs III. ker. Neumarkt 3., valamint

minden gyógyszerártdban és fűszerkereskedésben
az osztrák és magyar monarchia területén.

Debreczenben Mihalovits István, Göttl Nándor, és Dr. Rotschnek Emil gyógyszerész uraknál, valamint Rickl J. Zelmos ur fűszerkereskedésében.

Hirdetmény.

Hajdu Bözörmény város tulajdonát tevő kir. kisebb haszonvételi joghoz tartozó nagyvendéglőben teljesítendő vendéglői s ialméresi jog három egymásután következő évre, vagyis 1888 év január 1-től 1890 december 31 ig terjedhető időre haszonbérlek által haszonbérbe adatik, haszonbérletni kívánók zárt ajánlataikat a társulati elnöknek adják be.

H.-bözörmény, 1887. Deczember 3. a társulat nevében

Pápay Károly.
elnök.

Eladó föld.

A szoboszlói utfélen levő ujosztású földön 29 hold és 692 öl, eserepes tanya épületekkel s hozzá tartozó 12 lóra való istállóval eladó.

Értekezhetni n. mester-utca végén 3361 szám alatti a tulajdonossal.

A legtisztább gyapjúból készült erős avatású és szintartó

„BRASSÓI“ posztó és gyapjuszövetek

DEBRECZEN-ben
valódi minőségben csakis

BIEDERMANN E. és FIA
posztókereskedőknél

kaphatók, hol egyszersmind a rak-táron levő Brünni és Reichenbergi szövetek tetemesen leszállított árak mellett elárussítatnak.

Kerületi képviselőség!

Egy nagyobb gyárház egyes kerületekre (szakmákra) jó és hitteles czégeknek öhajlja a képvisel-tetést átadni. Ajánlatok „C. M. 970“ czim alatt Maas Ottó hirdetési irodájába intézendők, Bécs, I. Wall-fischgasse, 10 sz.